

GLASILO JEVREJSKE ZAJEDNICE BOSNE I HERCEGOVINE

Jevrejski glas

broj 58.

Sarajevo, juni 2013. /

sivan / tamuz 5773.

KOMEMORACIJA NA GROBLJU U ĐAKOVU

ODRŽANA MUSLIMANSKO – JEVREJSKA KONFERENCIJA

Izlazi četiri puta godišnje
Published four times a year

**Broj 58
juni, 2013.**

Glasnik Jevrejske zajednice Bosne i Hercegovine
Herald of Jewish Community of Bosnia and Herzegovina

Izdavač/Publisher
Jevrejska zajednica Bosne i Hercegovine

Glavni urednik
Editor-in Chief:
Jakob Finci

Odgovorni urednik:
Pavle Kaunitz

Redakcijski kolegij:
Boris Kožemjakin, Elijas Tauber, Pavle Kaunitz, Klara Pelja

Dopisnici iz inostranstva:
Željko Kučinović-Čaja, Aron Albahari

Fotografije:
Mario Kabiljo, Elijas Tauber, Tomo Radovanović

Fotografija na naslovnoj strani:
Kruno Beljak

Lektor:
Gordana Girt

Štamparija:
Unioninvest plastika

DTP:
Srdan Ninković

Adresa uredništva
Editorial Staff Address:
Jevrejska opština Sarajevo za "Jevrejski glas"
Hamdije Kreševljakovića 59
71000 Sarajevo
tel. 229-666
229-667

Rješenjem Ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta
Vlade Federacije Bosne i Hercegovine
"Jevrejski glas" je upisan u evidenciju javnih glasila pod rednim brojem 279, dana 22.4.1993. godine

E-mail:
jevrejskiglas@yahoo.com

ODRŽANA MUSLIMANSKO – JEVIJSKA KONFERENCIJA

Jakob Finci

4.str

KONTINUITET

Pavle Kaunitz

6.str

ZAVRŠENA OBRADA KNJIGA U JEVIJSKOJ BIBLIOTECI

Dario Atias

10.str

"AH, TA AMERIKA"

Tea Abinun

11.str

KOMEMORACIJA NA GROBLJU U ĐAKOVU

Boris Kožemjakin

12.str

ŠAVUOT

Mr. Kamhi David

15.str

NOVI NASLOVI U BIBLIOTECI

Gordana Girt

22.str

16. juli
TIŠA BEAV

05. septembar
ROŠ HAŠANA

09. sep.
GEDALJIN POST

14. sep.
JOM KIPUR

19. sep.
SUKOT

KOMEMORACIJA U JASENOVCU I DONJOJ GRADINI

Dana 12. juna 2013. godine, gotovo u isto vrijeme, organizovane su komemoracije žrtvama fašističkog terora u Logoru Jasenovac, u mjestima Jasenovac i Donja Gradina, prva u organizaciji Vlade Republike Hrvatske, a druga u organizaciji Vlade Republike Srpske. Za Komemoraciju u Jasenovcu uredno smo dobili poziv i saglasno dobrom običaju i kućnom odgoju naša delegacija, ovaj put mladih članova naše opštine iz Sarajeva, je prisustvovala Komemoraciji i položila vijenac, odavši pijetet i poštu nevinim žrtvama zloglasnog Logora Jasenovac. Nažalost, poziv na Komemoraciju u Donjoj Gradini nismo dobili, ali smo, bez obzira na izostanak zvaničnog poziva, u ime Jevrejske zajednice Bosne i Hercegovine položili vijenac. U delegaciji su bili članovi jevrejskih opština Doboj i Banja Luka, koje su svaka posebno dobile poziv za učešće na Komemoraciji. Koliko nam je poznato, na Komemoraciju u Donju Gradinu nisu bili pozvani ni politički predstavnici iz Federacije BiH. Žalosno je da se politička "prepucavanja" pretpostavljaju pijetetu prema žrtvama zloglasnog Logora Jasenovac, jer kako onda očekivati da se i žrtve prethodnog rata u Bosni i Hercegovini na adekvatan način, dostojanstveno komemoriraju u cijeloj zemlji.

NOĆ MUZEJA - IZLOŽBA O ŽIVOTNOM I RADNOM PUTU MAGISTRA SAMUELA ELAZARA

Dana 18. juna 2013. godine, u organizaciji Muzeja Sarajeva i depandansa Muzeja Jevreja BiH, organizovana je veoma interesantna izložba o životu i djelu našeg ranijeg

člana i rukovodioca Jevrejske opštine u Sarajevu, magistra Samuela Elazara. Uz nekoliko izuzetno značajnih eksponata, iz istina dosta skromne postavke, mnogobrojni posjetioci su mogli uz prigodno obraćanje kustosa Muzeja Jevreja da saznaju nešto više iz radnog opusa poznatog sarajevskog farmaceuta mr Elazara. Tom prilikom prisustvovali smo i veoma interesantnom programu sefardskih romansi, svima nama poznatih melodija, koje je uz izvođački duo prihvatila i publika. Tako smo u Muzeju Jevreja doživjeli istinski blizak susret s građanima Sarajeva koji cijene lik i djelo Samuela Elazara i jevrejski doprinos kulturnom bogatstvu grada.

OSUDA NAPADA NA VJERSKE OBJEKTE

Dana 23.5.2013 godine, MRV je organizovalo izlazak na teren i osudu napada na pravoslavni hram Svetog Save u Blažuju. Zajedničkoj osudi napada su prisustvovali Enver ef. Prolaz ispred Islamske zajednice, prof. dr. Mario Bernadić ispred Vrhbosanske nadbiskupije i gosp. Boris Kožemjakin ispred Jevrejske zajednice. Tu su bili prisutni i gosp. Mevludin Halilović, načelnik policijske uprave Ilidža i g. Ivica Buzak, šef krim policije Ilidža. Paroh blažujski, Bojan Kulašević je informisao prisutne o napadu koji se desio 22.5.2013 kada su polupana stakla na crkvi i kada su ispisani grafiti na zidovima crkve. Gospođa Smiljana Viteškić, predsjednica Općinskog vijeća je izjavila da je Općinsko vijeće Ilidža donijelo odluku o finansiranju video nadzora nad ovom crkvom čime bi se poboljšala zaštita ovog vjerskog objekta. S tim u vezi, moramo napomenuti da smo u interesu kvalitetnije zaštite naše sinagoge, ove godine obnovili i kvalitetno poboljšali cijelokupan sistem video nadzora odgovarajućom digitalnom opremom.

ŽALOSNO, ALI ISTINITO - KUPILI SMO STAN U VLASTITOJ ZGRADI

Eto i to se u našoj zemlji može desiti. Stan koji je izgrađen novcem Jevrejske opštine u Sarajevu, davnih sedamdesetih godina na trećem spratu naše zgrade, koji je pogodnostima prethodnog sistema mogao biti dodjeljen bilo kome, bez naše saglasnosti, koji je u novom "demokratskom" sistemu otkupio prethodni nosilac stanarskog prava, danas kupuje značajnim sredstvima naša opština. Uzalud su bile sve reakcije, ne samo naše opštine već i drugih crkava i vjerskih zajednica. Svi nacionalizovani stanovi su otkupljeni od nosioca stanarskih prava, koji danas gazduju ili za velike novce prodaju te stanove, a da stvarni vlasnici ne budu ni na koji način obeštećeni. Kako ovo nazvati, naravno, treba pravim imenom, "državna pljačka" u interesu onih koji danas vladaju ovom inače poharanom zemljom.

DANI VAKUFA U SARAJEVU - OKRUGLI STO NA TEMU PRODAJE NACIONALIZOVANIH STANOVA

U okviru tradicionalne manifestacije Dani vakufa u Sarajevu je u organizaciji Vakufske direkcije i Međureligijskog vijeća u BiH organizovan okrugli sto na temu "Prodaja nacionalizovanih stanova - problemi i rješenja". Kao jedan od uvodničara u ime Jevrejske zajednice skupu se obratio i Boris Kožemjakin, koji je iznio dobro poznate stavove naše zajednice, koja u procesu denacionalizacije, a u skladu sa predviđenim izmjenama i dopunama Zakona o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo potražuje 71 zamjenski stan ili finansijsku kompenzaciju za te stanove. Predložili smo da obzirom →

Jevreja iz 39 zemalja svijeta. Konferencija je organizovana u Sarajevu, nakon uspješno održanih konferencija u Beču, Bratislavi i Kijevu prethodnih godina.

Uz čitav niz zanimljivih tema, mladi su posjetili Srebrenicu i odali počast žrtvama genocida.

Konferenciju su zajednički podržali Islamska zajednica i Jevrejska zajednica u Bosni i Hercegovini, a na otvaranju je govorio, pored reisu-l-uleme Huseina ef. Kavazovića i bivši reis dr. Mustafa Cerić, predsjednik Jevrejske zajednice Jakob Finci, zamjenica šefa Misije OSCE-a, te rabin David Rosen, specijalni predstavnik Američkog jevrejskog komiteta.

Na posebnoj sesiji, skupu se obratio član Predsjedništva BiH g. Bakir Izetbegović, koji je odgovarao i na pitanja učesnika.

Svi učesnici Konferencije su bili izuzetno zadovoljni prijemom u Sarajevu i organizacijom Konferencije, a Sarajevo je još jednom potvrdilo da je spremno i u mogućnosti da bude domaćin velikih multireligijskih skupova.

ODRŽANA MUSLIMANSKO – JEVREJSKA KONFERENCIJA

U Sarajevu je od 30. juna do 5. jula održana Četvrta muslimansko – jevrejska konferencija, na kojoj je učestvovalo 125 mladih muslimana i

na lokaciju tih stanova (općine Stari Grad i Centar, odnosno centralna gradska zona) cijena za finansijsku kompenzaciju koju preferiramo bude 600 KM + koeficijent položajne pogodnosti od 20%, odnosno 720 KM za m2 stambene površine. Također smo kao jedno od rješenja predložili da se Federacija BiH kreditno zaduži i finansijsku kompenzaciju izvrši u roku od godinu dana ili da se predvidi budžetska pozicija u narednih 10 godina, kako bi se izvornim vlasnicima iznos kompenzacije isplatio u 10 jednakih godišnjih rata. Prijedlog Zakona je usvojen na Sjednici Vlade Federacije BiH, ali još uvijek nije uvršten u parlamentarnu proceduru. Kada će, to je u BiH pitanje na koje niko i nikada nema konkretan, odnosno tačan odgovor.

Ortodoksní Židovi će služiti vojsku

Prema Nacrtu zakona, ultraortodoksní Židovi će ili služiti armiju ili se prijaviti u civilnu službu.

Izraelska vlada odobrila je Nacrt zakona kojim će se okončati oslobađanje desetina hiljada ultraortodoksnih Židova služenja vojnog roka.

O Nacrtu zakona, koji je usvojila Vlada, a kasnije i ministarski komitet, još će se više puta glasati

dok ne postane zakon.

Njime se predviđa da ultraortodoksní Židovi ili moraju služiti armiju ili se prijaviti u civilnu službu i, ako bude usvojen, primijenit će se u naredne četiri godine.

Cilj novog zakona bit će da se izmijeni sadašnja situacija u kojoj se ultraortodoksní Židovi oslobađaju

Ortodoksní Haredim ne žele služiti vojni rok

Najmanje 15.000 ultraortodoksnih Jevreja (Haredim) sinoć se okupilo ispred zgrade za prijem regruta u Jerusalemu kako bi protestirali protiv Prijedloga zakona o regrutskoj vojnoj obavezi koji je Vlada Izraela spremila za parlamentarnu proceduru.

Lider jevrejske Eda Haredim organizacije Haham Shmuel Auerbach, ujedno i organizator protesta, poručio je da ova organizacija neće dozvoliti usvajanje spornog Zakona o vojnoj obavezi.

Novi Prijedlog zakona o vojnoj obavezi predviđa obavezno služenje vojnog roka i za pripadnike Haredim, koji su do sada vodili isključivo vjerski život, a uživali

vojske ako pohađaju vjerske studije.

Služenje vojske je obavezno u Izraelu - muškarci služe tri, a žene dvije godine, podsjećaju svjetske agencije, navodi Tanjug.

Podjednako breme vojske

Ultraortodoksní Židovi čine blizu 10 posto od skoro osam miliona stanovnika Izraela i ideja je bila da se breme služenja armije podjednako podijeli.

Izraelski premijer, Benjamin Natanijahu, pohvalio je usvajanje Nacrta zakona, na osnovu koga će se, kako je rekao, ultraortodoksní Jevreji, osim u vojnu i civilnu službu, integrirati i u radnu snagu.

Ministar odbrane, Moše Ja'alon, ocijenio je da je zakon jedini način da se izmijeni nefer realnost koja je trajala više od 65 godina, odnosno od osnivanja Izraela 1948. godine.

Ultraortodoksné partije, Šas i Ujedinjena Tora judaizam, oštro se protive takvom zakonu, ali one nisu u novoj Vladi, formiranoj poslije izbora u januaru.

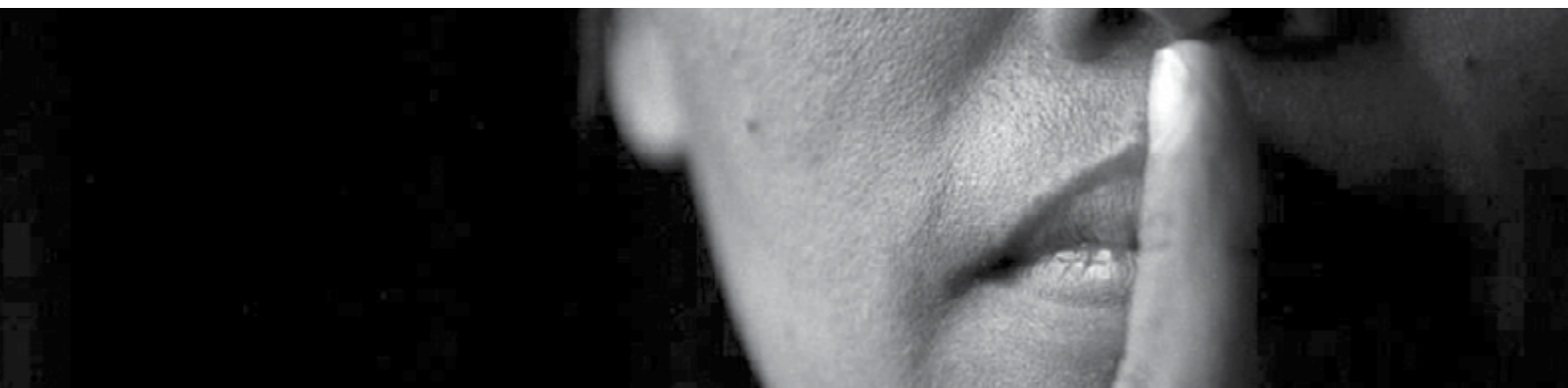
Četiri ministra koji pripadaju nacionalističkoj partiji Izrael naš dom, a koja je udružila snage s Natanijahuovim konzervativnim Likudom prije izbora, uzdržali su se od glasanja, imajući u vidu da se zakon ne bavi izraelskim Arapima.

Oni čine skoro 20 posto stanovništva i, također, oslobođeni su armije. (Al Jazeera)

su i niz poreskih i drugih povlastica u zemlji. Sporni Prijedlog zakona je pripremljen na zahtjev lidera partije Yash Atid, druge po jačini stranke vladajuće koalicije Yaira Lapida, a riječ je od jednom od njegovih uvjeta za ulazak u vladajuću koaliciju.

(Agencija Anadoluja)

KONTINUITET

Stručni tim „La Benevolencije“ nastavlja svoje aktivnosti na edukaciji prvenstveno mladih članova JO.

U periodu posljednjih 2-3 godine često smo pisali o aktivnostima djelatnika naše zajednice na prevenciji HIV-a i AIDS-a, te edukaciji članova Jevrejske zajednice u našoj zemlji o stigmati koja prati ovo teško oboljenje. Djelovanje na ovom planu, pokrenuto u suradnji sa World Visionom i Međureligijskim vijećem u BiH i naravno ostalim crkvama i vjerskim zajednicama rezultiralo je značajnim postignućima.

Crkve i vjerske zajednice danas imaju svoje HIV koordinate (što je koliko još jučer bilo nezamislivo) i stručne timove koji permanentno

djeluju među vjernicima i ne samo vjernicima, šireći znanstvene informacije o HIV-u i AIDS-u te stigmati, o metodama kako se sačuvati od zaraze ovom opakom bolešću, o načinima kako pomoći onim ugroženim, o naporima koje treba poduzeti kako bi se prevladala stigma koja prati bolest i dodatno usložnjava ovaj svjetski problem. Dovoljno je reći da je preko 40.000 članova crkava i vjerskih organizacija, od toga oko 1.500 vjerskih službenika, prošlo niz radionica, seminara i drugih oblika edukativnog djelovanja. Samo u našoj maloj zajednici više od 140

članova učestvovalo je u ovom vidu edukacije, što jezikom brojki znači da danas 15% članova JZ ima osnovna, ali znanstveno fundirana saznanja o HIV-u, AIDS-u i stigmati. Sedam naših članova, pretežno mladih i nezaposlenih, prošlo je uspješno kroz seminare „Putovi nade“ koje je organizirao World Vision i tako steklo zvanje frasilitatora i edukatora te međunarodni certifikat koji im omogućava da se u čitavom svijetu mogu baviti poslovima educiranja stanovništva o ovom problemu, organizacijom seminara i radionica, informiranjem.

Za malu vjersku zajednicu poput naše svakako veliki, vrijedni i zapaženi rezultati.

Danas naši djelatnici i sami učestvuju u seminarima koje organizira World Vision i doprinose svojim znanjem i stručnošću obrazovanju novih generacija mladih kadrova crkava i vjerskih zajednica. Tako je početkom juna Elma Softić Kaunitz zajedno sa

kolegama iz Katoličke, Srpske pravoslavne crkve i Islamske zajednice održala Seminar „Putovi nade“ u Neumu i tako dala pun doprinos naše zajednice obuci nove generacije mladih HIV facilitatora i edukatora. U našem narednom broju objavićemo razgovor sa Elmom i saznati više ko su ti mladi ljudi, iz kojih crkava i vjerskim zajednica dolaze i koji su im motivi da prođu ovaj vid specifične edukacije.

I to nije sve. Posljednje junske subote naši srednjoškolci, studenti i stipendisti „La Benevolencije“ okupili su se u velikoj Sali JO. Njih 23 učestvovali su u interaktivnoj edukativnoj debati na temu „Jevrejska mladež i stigma“ koja je pokazala da i pored usvojenih saznanja o HIV-u i

AIDS-u još uvijek na određeni način zastajemo pred ovim problemom, što je, naravno, razumljivo, ali ujedno osjećamo i zazor (djelovanje stigme) kada se nađemo u situaciji da smo prisiljeni kontaktirati sa zaraženim HIV virusom i oboljelim ne samo od AIDS-a već i od drugih opakih bolesti.

Ovo saznanje do kojeg su tokom razgovora sa mladima došli organizatori ove debate potvrdilo je s jedne strane potrebu permanentnog djelovanja sa i među mladima naše zajednice, a sa druge strane i opravdanost ovakvog interaktivnog metoda rada, jer vrijeme klasičnih i ponajčešće dosadnih predavanja ex katedri je odavno za nama.

P.K.

Iz aktivnosti
«Male škole» i
«Omladinskog kluba»

«Mala škola» i «Omladinski klub» svoje aktivnosti polako privode kraju za ovu školsku godinu. Ali mnogo toga je postignuto i mnogo zanimljivih stvari se uradilo tokom prethodne godine. Evo samo nekih zanimljivosti koje su mali i oni malo veći radili.

Nakon Pesaha i velikog spremanja «Male škole», i pravljenja Seder večere koju su mala raja lijepo uradili, u aprilu smo učili o prazniku Lag BaOmer. U našem dvorištu vrijedna dječica su posadila cvijeće da bi se stariji članovi ugodnije osjećali dok piju kaficu i razgovaraju. Vrijedno samo radili, prljali rukice i zajedno uživali u tome. Sada svake subote obiđemo cvijeće da vidimo koliko je naraslo i zalijemo ga. Nakon što smo naučili sve o prazniku Lag BaOmer, napravili smo malu logorsku vatru, pekli hrenovke i sve u slast pojeli. A kako je sve to izgledalo, možete vidjeti na slikama.

U maju smo pričali o Rutu, pa smo svoje crteže polijepili na našem panou u holu Jevrejske opštine kako bi svi vidjeli aktivnosti naše školice.

Nakon što su omladinci, zajedno sa ostalim članovima Jevrejske opštine, proslavili Pesah uz pjesmu, počele su pripreme za Jom Hašoa. Mjesec april je bio obilježen pripremanjem muzičko-scenskog performansa. Omladinci su pokazali svoje talente u pjevanju i glumi.

Pored toga, radili smo i zanimljive edukativne radionice. April, maj i dio juna bili su posvećeni upoznavanju jevrejske tradicije i običaja u Bosni i Hercegovini. Govorili smo i o dolasku Sefarda i Aškenaza na naša područja.

Kako se bliži kraj školske godine, a dani su sve topliji, juni mjesec je bio malo opušteniji. Nakon što smo završili sa edukativnim dijelom, pripremili smo omladini gledanje filma u velikoj Sali J.O. uz kokice i sok.

Preostaje nam još da porazgovaramo o nadolazećim ljetnim kampovima i da uživamo u ljetu do naredne školske godine.

Seminar jevrejskih žena Bosne i Hercegovine u Blagaju

Jasna Čirić,
predsjednica Jevrejske opštine Niš
30. maj 2013. g., Niš

U periodu od 24-26 maja 2013 g., u Blagaju, održan je Susret jevrejskih žena Bosne i Hercegovine.

Blagaj je mesto u Hercegovini, 10 km južno od Mostara. U blizini Blagaja nalazi se izvor Bune, najveći kraški izvor u Evropi, pored kojeg se nalazi čuvena tekija.

Bile smo smeštene u Hotelu “Ada” u Blagaju. Bilo je oko 30 učesnica ovog seminara iz BiH (Sarajevo, Mostar, Doboja, Zenica, Teslić..), kao i dve gošće, Maja iz Splita (Hrvatska) i Jasna iz Niša (Srbija). Predavačica nam je bila predivna Rahela Levi Džidić iz Sarajeva, koja nam je priredila i prigodan materijal, a organizator skupa bila je Ženska sekcija “Bohoreta” iz Sarajeva i predsednica Nela Levi.

Prvog dana posle smeštaja u lepom hotelu “Ada” koji se nalazi na vrlo atraktivnoj lokaciji uz samu reku Blagaj i upoznavanja, tokom popodnevni sati krenule smo otvaranjem Seminara i uvodnom reči Rahele koja nam je objasnila šta možemo da očekujemo na Seminaru. Pričala nam je takođe o Šabatu, a zatim je održan i Kabbalat Shabat.

Naučile smo da se molimo uz Rahelu i Jasnu, a prve svečice upalile su starije članice. Posle večere ostale smo dugo u razgovoru.

Drugi dan Seminara, krenule smo predavanjima, naravno naš glavni predavač, Rahela Levi Džidić, održala je vrlo edukativna predavanja: “Savremeni jevrejski identitet,” kao i nastavak predavanja sa temom “Uloga žena naše zajednice u formiranju jevrejskog identiteta”. Edukativnim predavanjem, priključila se i Jasna Čirić koja je spremila predavanje “Tako ja radim” o ulozi žene i tome čime jevrejska žena može da doprinese u formiranju jevrejskog identiteta i očuvanju

jevrejskog kulturnog nasleđa. Rahela nam je takođe priredila divnu radionicu, podelila nam je materijal, bile smo podeljene na šest grupa, zadala nam je teme i mi smo te teme morale da obradimo i odbranimo. Teme su bile vrlo raznolike: Sukot, Pesah, jevrejski brak, rođenje, žalobni običaji kod Jevreja, kao i šta nam valja činiti u očuvanju jevrejskog nasleđa. Radionica je bila vrlo inspirativna za grupe, izlaganje ovih tema bilo je praćeno aplauzima, ali i smehom, grupe su se potrudile da nam lepo dočaraju svaku temu i da je lepo obrazlože, saznale smo mnogo, a na kraju posle glasanja i proglašenja pobednika, Rahela nam je podelila prigodne poklone, kojima smo se svi obradovali.

Predavanje se nastavilo do popodnevni sati, a zatim smo išle u obilazak mesta Blagaj, izvora Bune i posetile smo tekiju. Uživale smo u ovom obilasku i razgledanju ovog predivnog mesta, fascinantnog izvora Bune i prelepoj šetnji.

Pre večere obeležile smo svečanom ceremonijom Havdala, kraj Šabata,

a posle svečane večere imale smo divno druženje, muziku koja nas je zabavljala i program koji je trajao dugo u noć.

Treći dan Seminara imale smo organizovan izlet u Nacionalni park Hutovo Blato, čamcem smo išle do dela Nacionalnog parka koji se zove Karaotok, uživale smo, popile kafu i vratile se u Blagaj.

Završetak ručka, značio je i kraj našeg seminara, još malo smo se dogovarale koja bi tema bila atraktivna i aktuelna

za sledeći seminar. Uz poljupce smo se rastale i svako je otišao na svoju stranu u nadi da će ovaj seminar ostati u dugom sećanju po divnim predavanjima, po našoj predavačici Raheli koja se baš potrudila da nam ispuni svaku želju. Ostaće nam u sećanju pošalice Erne Cipre, prenošenje porodične tradicije Sonje i Nine Elazar, pozitivna strogoća naše Nele Levi koja nam nije dala da kasnimo na predavanja i stroga organizacija, ali ostaće nam u sećanju i divno druženje, rasonoda i veselje koje nam je priredila Zlata Nikolić i društvo iz Sarajeva.

Ja sam otišla kući sretna da sam uspela da pomognem malo oko Seminara i da održim jedno predavanje koje će ostaviti traga.

Lično sam zahvalna Ženskoj sekciji “Bohoreta” iz Sarajeva i predsednici Neli Levi, našoj predavačici Raheli Levi Džidić, Zlati Nikolić i svima ostalima koji su imali razumevanje za moj boravak na Susretu jevrejskih žena Bosne i Hercegovine.

JOŠ JEDAN USPJEŠAN SEMINAR

Pripremila: **Klara Pelja**

Od 24 do 26 maja, u Blagaju, u prelijepom ambijentu hotela „ADA“ održan je još jedan uspješan seminar za članice ženskih sekcija jevrejskih opština BiH. Seminar pod nazivom „Tko sam ja“ ili “Još malo o jevrejskom identitetu” vodila je i ovaj put, vrlo uspješno, naša Rahela Džidić. Učestvovalo je 40 žena iz Banjaluke, Doboja, Mostara, Sarajeva i Zenice. Najbrojnije su bile “Bohorete” iz Sarajevske jevrejske opštine.

Specijalna gošća Seminara bila je Jasna Čirić, istoričarka i publicistkinja iz Niša koja nam je održala zanimljivo predavanje o svojim istraživanjima. Zahvaljujući njenom hvale vrijednom radu identificirana su i označena mnoga napuštena i zapuštena jevrejska groblja i sinagoge u Srbiji i Bosni i Hercegovini. Od Jasne smo dobile i koristan

savjet: “Označite i imenujte sve osobe koje znate na vašim porodičnim fotografijama kako bi i vaši potomci to znali!”

Kao i uvijek najljepši i i najveseliji dio Seminara bio je rad u radionici. Podijeljene u šest grupa vrijedno smo radile na zadanim temama: Sukot, Brak i porodica, Rođenje djeteta, Pesah, Smrt, Čuvanje tradicije. Sve grupe su radile i trudile se da što uspješnije prezentiraju zadatu temu, a glasanjem smo dobili poredak grupa. Prvo mjesto osvojila je grupa koja je prezentirala Pesah. Za sve grupe Rahela je je pripremila prigodne nagrade. Bilo je lijepo i korisno, sve smo naučile nešto novo.

Šta još reći, osim da smo uz rad i učenje o našoj tradiciji uživale u druženju i boljem međusobnom upoznavanju, što ovim seminarima daje dodatnu vrijednost i ljepotu. Zato beskrajno hvala gosp. erasiju bez čijeg razumijevanja i podrške ovih seminara ne bi bilo. Ostaje nada da ovaj seminar neće biti posljednji i da ćemo na narednom biti još bolje i uspješnije.

LIMUD ZA BOHORETE

Ženska sekcija Sarajevske jevrejske opštine od posljednjeg rata nosi ime slavne Laure Papo – Bohorete. 16. aprila ove godine, okupile smo se u velikoj sali Opštine na Limudu za pomen na naše preminule članice. Bila je to prilika da odamo poštu i prisjetimo se dragih nam likova naših 12 preminulih članica: Lele Militar, Adele Grbić, Nere Smoje, Lotike Manušev, Senke Šošić, Nore Šlezinger, Olge Bahar, Olge Jarhi, Rahele Vučjak, Olge Šešlija, Simhe Langof i Nazihe – Nine Horvat. O svakoj od njih kazali smo poneku lijepu riječ, sjetile se nekog zajedničkog trenutka, oživjele sjećanje na njihov lik i djelo.

ZIHONAN LIVRAHA!

ZAVRŠENA OBRADA KNJIGA U JEVREJSKOJ BIBLIOTECI

Doboj, 28.juna /SRNA/ - Biblioteka Jevrejske opštine Doboj utvrdila je nakon stručnog sređivanja i obrade, da ukupno posjeduje 1.356 jedinica bibliotečke građe nastalih do kraja 19. vijeka, izjavio je SRNI sekretar ove opštine Dario Atijas.

Atijas je naglasio da su sada uspostavljeni fond monografskih publikacija sa 1.217 jedinica i fond serijskih publikacija sa 139 jedinica bibliotečke građe.

U okviru ova dva bibliotečka fonda formirane su i zbirka starih i rijetkih knjiga, koja sadrži 69 publikacija, i zbirka knjiga na stranim jezicima sa 126 jedinica bibliotečke građe, objasnio je Atijas.

On je naglasio da su na stručnom sređivanju i uobličavanju ove biblioteke radili radnici dobojske Narodne biblioteke - viši knjižničar Ljubiša ukić i bibliotekari Željko Petrović i Dragan Mičić.

Knjižni fond Jevrejske opštine u Doboju obogaćen je nedavno darovnicom Jevrejsko kulturno – prosvjetnog i humanitarnog društva „La Benevolencija“ iz Sarajeva sa dodatnih 27 kartona knjiga sa jevrejskom tematikom. Knjige su donacija Hillel Jewish Student Center at Arizona State University i profesora gđa. Marcie Lee, direktorke Hillel Teaching Scholars Programa.

Jevrejska opština u Doboju formirana je 1871. godine, prva sinagoga na ovom području izgrađena je 1874. godine, a jevrejsko groblje je utemeljeno 1888. godine.

Na osnovu podataka iz obrađenih knjiga, u Doboju su prvi ljekari bili Jevreji Simom Levi i Rihard Skutecki, veterinar Leopold Salc, bankar Emil Abelzberg, advokat Emil Rukenštajn i hotelijer Maks Griz.

Vlasnik prvog bioskopa u Doboju bio je Jevrej Danko Ozmo, a prvu štampariju su osnovali trgovci braća Albert i Jozef Pesah u kojoj je 1938. godine štampana knjiga „Prošlost i naselja grada Doboj“, čiji je autor pravoslavni sveštenik Vukašin Sirovina.

Prema statističkim pokazateljima, u Doboju je od 1879. do 1941. godine jevrejska populacija porasla sa 13 na 105 duša, a početkom devedesetih godina minulog vijeka na području Dobojske regije živjelo je 25 Jevreja, dok danas Jevrejska opština Doboj ima oko 70 članova sa područja Doboj, Teslića i Dervente.

Jevrejska opština u Doboju nalazi se u Jevrejskom kulturnom centru „Hram mira“, koji je izgrađen 2003. godine i u kojem se, osim Opštine, nalazi sinagoga, biblioteka sa čitaonicom i sala za društvene aktivnosti.

DONATORU ĐURKOVIĆU URUČENA ZAHVALNICA

Doboj, 27. juna (SRNA) - Sekretar Jevrejske opštine u Doboju, Dario Atijas, danas je uručio posebnu zahvalnicu odborniku u Skupštini grada Doboj, gospodinu Sreti Đurkoviću, za materijalnu donaciju Jevrejskoj opštini u Doboju.

„Đurković je donacijom većih količina cementa i pijeska pomogao Jevrejskoj opštini da u cijelosti sanira dvorište i potporni

zid kod Jevrejskog kulturnog centra „Hram mira“ (Bet Šalom) u ovom gradu, te ulazni prostor i stepenice na Jevrejskom groblju u prigradskom naselju Bare“, rekao je Atijas.

On je podsjetio da su ovom sanacijom ujedno i započeti radovi Jevrejske opštine na uređenju vanjskog i unutrašnjeg prostora „Hrama mira“ u cilju priprema za obilježavanje deset godina od njegove izgradnje.

U sastavu Jevrejskog kulturnog centra „Hram mira“ u Doboju, koji je izgrađen 2003. godine, nalazi se sinagoga, prostorije za Jevrejsku opštinu, sala za društvene aktivnosti i biblioteka sa čitaonicom.

Prva sinagoga u Doboju izgrađena je 1871. godine, a porušena 1941. godine od strane Nijemaca i ustaša, kada je i počeo progon Jevreja iz Doboj i BiH.

„AH, TA AMERIKA“

Bila sam tako uzbuđena zbog puta! Opet se vratiti u Ameriku je za mene predstavljalo novu avanturu. Govorili su da će ovaj IC (Internacionalna konvencija) biti duplo veći, što znači 2,500 učesnika u jednom prelijepom hotelu u prijestolnici Amerike, Washington, D.C. Tri dana prije polaska nisam mogla spavati, imala sam putničku groznicu, kao i moja drugarica Iris, koja je išla sa mnom. Kada sam došla u Beograd, obuzela me je velika trema, blagi strah kakav ću dojam ostaviti na ljude koje ću vidjeti onog trenutka kada sletim u Washington...

I naravno, nismo ni ušle u kuću, a nastale su komplikacije. Morali smo ići kod druge porodice, jer nas prva nije mogla ugostiti, pa smo, iscrpljene od zamornog puta, morale da idemo kod druge porodice, mnogo toplije i brižnije od prošle. Dani su se činili beskrajno dugim. Budile smo se rano ujutro, dugo se nismo navikle na vremensku razliku. Zbog toga smo jedva čekale zagrliti jastuk, a lijegale smo veoma kasno navečer i tako u krug. Ali ipak, kao i sva druga djeca, smo imale rezervoar energije i veoma zanimljive programe koji su nas držali dugo budnim. Nakon pet

dana, otišle smo u hotel sa ostalom internacionalnom ekipom i tek smo tada počeli sa predavanjima.

Tema o kojoj smo stalno imali predavanja i debate je bila – globalizacija. Koliko je bitno da Jevreji budu povezani preko cijeloga svijeta, što je i cilj BBYO-a. Dosta smo učili o drugim jevrejskim kulturama i običajima, računajući one iz Argentine, Turske i Latvije! Takođe smo mnogo slušali o Tikun olam-u, to jeste, popravljanju svijeta, čineći svijet ljepšim i boljim mjestom za život, što mi je dalo veliku inspiraciju. Ali i pored ovih meni veoma značajnih tema, meni je najdraža bila o Šabatu. Shvatila sam koliko je bitno poštovati Šabat svake subote za bilo koju jevrejsku zajednicu i, naravno, pojedinca koji njoj pripada. Počela sam razmišljati o tome da je taj praznik razlog što naša tradicija traje čak 5773 godine pored svih pokušaja da nas drugi razdvoje. Nama kao pojedincima je Šabat prirastao srcu, pa čak i oni najmanje religiozni se pojave u sinagogama svakog petka i subote. Šteta što nismo imali više takvih predavanja,

jer su većinom pričali o BBYO-u i kako da ga osnujemo kada se vratimo kući, što je za naše prostore stvarno nemoguće, jer se ne mogu programi održavati zbog malog broja učesnika. Pored ozbiljnih predavanja i tema za razmišljanje, često smo išli u razgledanje grada i imali smo dosta zabava, pa čak i jedan koncert. Najzbudljiviji dio Seminara mi je bio kada nam se javio Barack Obama preko videa – bila sam u šoku! Tek sam tada vidjela koliko je jaka ta organizacija, kada tako poznat i moćan čovjek zna za nju.

Ovaj seminar je bio inspirirajući, jer sam na putu kući shvatila u kakvom je problemu naša zajednica i smišljala način kako da privučemo ljude, ciljajući na omladinu, i kako da ih zadržimo. Svoje ideje sam iznijela svojim madrihim i uz malo više truda, optimizma i vremena rekla bih da će sve doći na svoje mjesto.

TEA ABINUN

KOMEMORACIJA NA GROBLJU U ĐAKOVU

Ranijih godina u većem broju, a ove 2013. godine nas dvadeset članova Jevrejske opštine u Sarajevu, u nedelju 02. juna, u društvu naših sunarodnjaka iz Republike Hrvatske i nekolicine iz Republike Srbije, Jevreji i Židovi sa područja bivše Jugoslavije, posjetili smo Jevrejsko groblje u Đakovu gdje su sahranjene žrtve fašističkog terora, uglavnom iz Sabirnog logora Đakovo.

Kao što znamo, ali podsjećanja radi, ponovo je naglašena činjenica da je đakovački logor bio logor samo za žene i djecu, tako da se na ovom jedinstvenom groblju nalazi pedeset sedam grobova djece od 1-7 godina i petsto devet grobova žena, zatočenica zloglasnog ustaškog logora. Svi su oni stradali od pomahnitalog ustaškog terora, samo zbog činjenice da bijahu Jevreji. Za nas Jevreje iz Bosne i Hercegovine, a posebno iz Sarajeva, ovo groblje ima, osim pijeteta prema svim žrtvama, i izuzetan sentimentalni značaj zbog poznatog podatka da više od 70% ukopanih na ovom groblju potiče sa teritorije BiH.

Ove godine, izraelska umjetnica Dina Merhav, porijeklom iz Vinkovaca, darovala je svima nama spomenik koji

simbolizuje činjenicu da bez obzira na teškoće, pogrome i progone, bez obzira na Holokaust, naš narod ima tendenciju novog rasta i neprekidnog narastanja. Stalnim podsjećanjem na zlo koje nam se dogodilo u toku Drugog svjetskog rata, želimo da budemo samo podstrek čovječanstvu da ne dozvoli da se ovakav zločin više nikada, nigdje, niti bilo kome dogodi.

Za nas Jevreje iz Bosne i Hercegovine, a posebno iz Sarajeva, ovo groblje ima, osim pijeteta prema svim žrtvama, i izuzetan sentimentalni značaj zbog poznatog podatka da više od 70% ukopanih na ovom groblju potiče sa teritorije BiH.

Kao i ranijih godina, Jevrejska opština iz Osijeka pripremila je skromnu zakusku i osvježanje za sve koji su došli na groblje, a po mojoj skromnoj procjeni, bilo nas je oko stotinu članova iz različitih zajednica i opština. Naši predstavnici, zajedno s predstavnicima drugih opština, položili su vijence na spomenik u Kapeli i cvijeće na grobove svojih srodnika. Potom je rabin Židovske općine Zagreb, Lučiano Prelević, na groblju izmolio Kadiš i otpjevao „El male rahamim“, čime je zvanični dio Komemoracije bio završen.

Zajednički ručak, koji je organizovan u Đakovu, iskoristili smo za kratkotrajno, ali dragocjeno sretanje i druženje sa znancima i prijateljima iz Osijeka, Beograda, Niša, Doboja i Zagreba. Nažalost, moram konstatovati da je svake godine sve manji broj učesnika Komemoracije, prisutni su uglavnom oni iz starije

generacije članova naših opština. Pitao sam se šta je sa omladinom i srednjom generacijom, da li dovoljno radimo s njima? Da li smo učinili dovoljno da mladim ljudima ukažemo na značaj podsjećanja na žrtve, ne samo đakovačkog logora, na žrtve Holokausta uopšte, ne samo zbog pijeteta prema žrtvama, već i zbog njih samih i naraštaja koji dolaze?

Činjenica je da su mladi ljudi, naši članovi, ranijih godina, bili jednom ili dva puta na komemoraciji i da zbog njihove mladosti i njihovih, rekao bih, u ovom trenutku izuzetno intenzivnih aktivnosti usmjerenih u drugom pravcu, komemoracije i slične manifestacije mladima bivaju u drugom planu. Ne treba brinuti, ni naša generacija nije u periodu naše mladosti bila redovnijaa na sličnim manifestacijama. Biće vremena, podsjećanje na zlo Holokausta će se nastaviti i kada nas više ne bude.

Boris Kožemjakin

HODOČAŠĆE NA GROB RAV MOŠE DANONA

U nedelju ujutro, prvog lijepog nedelnog jutra u junu mjesecu, grupa od 30 učesnika iz Jevrejske opštine u Sarajevu, sa svojim dragim gostima iz Opštine Centar, te uz članove Jevrejske opštine iz Zenice i naše prijatelje Mandlbaumove tri generacije iz Mostara, bili smo na hodočašću u Krajšini blizu Stoca, gdje već decenijama idemo da se prisjetimo priče o svetosti našeg rabina Moše Danona i pomolimo na njegovom grobu za dobrobit sviju nas, ali i naših komšija s kojima dijelimo ovo malo prostora u ovoj maloj zemlji koju zovemo Bosna i Hercegovina. Ni vrućina koja je dosegla 35 podiok Celzijusove skale nije spriječila Igora i Elija da nam molitvom i prigodnom besjedom učine ovu posjetu ugodnom i korisnom za mnoge od nas koji bijasmo prisutni.

S nama su bile i dvije omladinke, voljeli bismo da je omladine bilo više, ali kraj školske godine, ispiti na fakultetima, a priznat ćemo i relativno mala zainteresovanost za ovakav odnos spram jevrejske kulturne i vjerske tradicije, razlozi su smanjenog interesa

mladih ljudi za nekim, pa i ovom aktivnošću naše male zajednice. Tješi činjenica da kada su naši roditelji prije dvije-tri decenije bili učesnici hodočašća na grob Rav Moše Danona, mnogi od nas, koji danas bijasmo u Stocu, imali smo tada "prečeg posla".

ŠAVUOT

Šavuot je drugi od tri najstarija jevrejska hodočasna praznika. Kao i Pesah, u početku je bio poljoprivredni praznik starosjedilaca, Kananaca, kojim se obilježavao završetak žetve. U Tanahu se spominje sa dva imena; Hag Hakacir (praznik žetve) i Hag Habikurim (praznik prvina) – (druga knjiga Mojsijeva 23, 16). Tokom jevrejske istorije Šavuot je bio pomjerljiv praznik, zato što je vremenski zavisio od početka žetve ječma. U Bibliji postoje proturječni propisi. U jednom stoji da od dana žetve ječma, pa do žetve pšenice, treba da prođe pedeset dana (sedam sedmica) i da se to broji od drugog dana Pesaha, ili od prve subote koja pada u toku sedam pashalnih dana. Radi ovoga se Šavuot zove i praznik sedmica. Tek je sredinom VI vijeka n.e. propisano da se Šavuot slavi 6.og Sivana svake godine. Sve ovo što je rečeno odnosi se na Šavuot kao poljoprivredni praznik.

Druga dimenzija praznika, koja je za Jevreje mnogo važnija, je da su hahami na Šavuot koji pada 6.og Simana utvrdili da je Moše Rabenu dao jevrejskom narodu zavjetne ploče sa Deset Božjih zapovijedi (Diez mandamientos de la Lei). Na ovaj način je sklopljen Savez Adonaja i jevrejskog naroda. Od II vijeka n.e. se taj Savez spominje u Talmudu, kao „Zeman Matan Toratenu“ (čas kad nam je data Tora).

U sinagogama se na Šavuot

mole molitve koje su jednake za sve hodočasne praznike, koji se hebrejski zovu „Šaloš Regalim“.

Kod Sefarada i Aškenaza postoji dosta sinonima za naziv praznika; Šavuot, Švues, Sivo, Ševues i Švies.

Na taj praznik su se po običaju ukrašavale kuće pa i sinagoge zelenilom i cvijećem, što je reminiscencija na stariji poljoprivredni karakter praznika. U Sarajevu, u sefardskim kućama su ukrašavali viseće ili stojeće kandilo, tzv. kandil cvijećem i trešnjama, koje su bile jedan od više simbola praznika.

U sefardskim sinagogama, poslije molitve se čita Megilat Rut (svitak

o Rut), koja je jedna od pet Megila. Ova se megila čita prvenstveno zato što se glavni događaj u njoj dešava na dane žetve. Moavka Rut je rodonačelnica dinastije kralja Davida.

U nekim jevrejskim, prvenstveno aškenaskim opštinama, se u ex Jugoslaviji, na Šavuot slavila „konfirmacija“ – dobivanje vjerskog punoljetstva za djevojčice, po ugledu na susjede hrišćane. To se slavilo u sinagogama, a rabini su proglašavali punoljetstvo. Djevojčice su dobivale puno cvijeća, a i lijepe i korisne poklone. Kod Sefarada se ovaj događaj održavao samo u rijetkim slučajevima i bio sasvim „ad libitum“ tj. po vlastitoj želji.

Na Šavuot su Sefardkinje pravile poslastice od riže „ličikas“ (jedna varijanta pudinga), „sutlač“ (sutlija) i „aroz di leči“ (riža sa mlijekom). Aškenazi su pravili kolače od sira „milhikes“ ili „kasedolken“ ili „delkli“. Sefardi su jeli specijalne kolače „La manu di Moše Rabenu“ i „Montis di Sinaj“ (Mošeova ruka) i (Sinajska brda).

U Sarajevu su u okviru radničkog društva „Matatja“ bili organizovani izleti na Trebević, Jahorinu i Igman za stariju djecu i omladinu, po ugledu na penjanje Moše Rabenu-a na Sinajsko brdo.

Mr. Kamhi David
Red. Prof. Sarajevskog
Univerziteta u penziji

Daniel u Ozminoj

U ulici Daniela Ozme, ulici koja je u valu smislenih i besmislenih promjena naziva ostala pošteđena, održan je nesvakidašnji multimedijalni performans posvećen umjetniku i revolucionaru Danielu Ozmi.

Posjetioци su u sarajevskom Ateljeu Figure mogli vidjeti tridesetak radova ovog stvaraoca ubijenog u Jasenovcu 1942. sa svega trideset godina a iz privatne kolekcije porodice Dimitrijević-Roš

te fundusa Historijskog muzeja i Umjetničke galerije BiH.

“U okviru izložbe posjetitelji su imali priliku vidjeti Ozmine crteže, slike i grafike iz perioda njegovog studiranja u Beogradu, zatim grafike nastale u vremenu kada je ovaj umjetnik djelovao kao član umjetničke grupe Collegium artisticum, kao što su njegova socijalno angažirana djela, odnosno listove čuvene grafičke mape “Iz bosanskih šuma”, te crteže rađene

pred sam kraj života u logoru u kojem je nasilno okončan njegov život. Na taj način izložba predstavlja zaokružen prikaz opusa ovog značajnog i ponekad nedovoljno cijenjenog umjetnika.“

Ovo događanje međutim nije bilo samo omage ovom umjetniku već i vješto satkana priča o Sarajevu, njegovim ulicama, ljudima a protkana poezijom naših pjesnika, znanim šlagerima i poznatim sefardskim napjevima. **P.K.**

Od gospodina **Aleksandra Saše Lebla** dobili smo zanimljive informacije koje vam prenosimo u cijelosti. **Molimo sve naše članove i čitaoce koji imaju ili su u posjedu informacija (dokumenti, fotografije i sl.) o Rabskoj brigadi i njenim borcima Jevrejima da sa nama podijele ta saznanja.**

Dragi prijatelji,

Početak septembra ove godine navršava se 70 godina od kapitulacije Italije (potpisana 3. a objavljena 8. septembra 1943. godine). Odmah potom, od dobrovoljaca, zatočenika italijanskog koncentracionog logora za civilne ratne internirce u Kamporu na ostrvu Rabu obrazovana je Rabska brigada od pet bataljona, od kojih su u četiri bili Slovenci i jedna četa Hrvata iz Kastava, kao i jevrejske bolničarke, a u petom Jevreji. Brigada je prebačena na oslobođenu teritoriju na kopnu, gde su se bataljoni razdvojili: slovenački su otišli u Sloveniju, a jevrejski u Hrvatsku. Slučajno su oba dela 3. oktobra 1943. rasformirana i uključena u postojeće jedinice NOV, pa je Jevrejski bataljon uključen u VII udarnu diviziju. Nešto kasnije na kopno su prebačeni gotovo svi logoraši, od kojih su se mnogi takođe pridružili NOV ili se uključili u rad organa vlasti.

Koliko sam obavešten, ova godišnjica biće obeležena u nekim državama bivše Jugoslavije. Mislim da bi je trebalo obeležiti u svim zemljama iz kojih su bili borci Jevrejskog bataljona (spisak njih 243 i 35 bolničarki objavljen je u tekstu dr Jaše Romana u Zborniku 2 Jevrejskog istorijskog muzeja i u njegovoj knjizi Jevreji Jugoslavije 1941-1945, žrtve genocida i učesnici Narodnooslobodilačke borbe), tj. Bosni i Hercegovini, Hrvatskoj i Srbiji, kao i u Izraelu. Ovo je sigurno poslednja desetogodišnjica koja se može obeležiti, a u čijem obeležavanju možda mogu učestvovati pripadnici te brigade, kao i drugi borci i učesnici u NOB, jer nas među živima ima još veoma malo i svi smo u poznim osamdesetim ili u devedesetim godinama, a mnogi su bolesni. Spisak nema niko. Ukoliko bi bilo moguće okupiti makar nekoliko njih, uz one koji su u logoru bili kao deca (rođeni tamo danas imaju 70 godina), moglo bi se organizovati druženje i razgovori.

Predlažem da jevrejske opštine, krovne i druge organizacije u tim zemljama počnu pripreme za ovo obeležavanje i da početkom septembra to i sprovedu.

Jevrejskim glasilima iz ex-JU predlažem da u brojevima ovog leta pozovu borce i internirce da se jave i da objave njihova imena i mesta prebivališta, kao i da u broju najbližem septembru objave njihova sećanja na to vreme.

Stojim vam na raspolaganju za sve eventualne upite.

Pozdrav.

Aleksandar Saša Lebl
Kajmakčalanska 23 11000 Beograd
Tel. 381 11 2422772
e-mail sasalebl@sbb.rs

KONCERT REBECCE KATSENES, VIOLINISTKINJE IZ BOSTONA, SAD

U velikoj Sali J.O. je u organizaciji J.O. i „La Benevolencije“ održan solistički koncert Rebecce (Rebeke) Katsenes, uz pratnju umjetničke saradnice, pijanistkinje Belinde Krnić.

Na programu su bile slijedeće kompozicije:

- A. Vivaldi: Sonata in RE za violinu i klavir
- J. S. Bach: Adagio i Fuga iz Sonate No.1 za violinu solo
- P. de Sarasate: Romanza Andaluzna Op. 22, No. 1 za violinu i klavir
- L. van Beethoven: Sonata Op.24 (Proljetna) za violinu i klavir
- E. Bloch: BAAL SHEM za violinu i klavir
- R. Šćedrin: U stilu Albeniza za violinu i klavir

Izvedeći Sonatu „in RE“ A. Vivaldija, u majstorskoj obradi O. Respighia, umjetnica je pokazala da poznaje stil i način izvođenja te vrste muzike. U tehničkom pogledu to su barokni potezi i sviranje u visokim pozicijama, kvalitetno izvođenje razloženih akorda, te brze izmjene poletnih i motoričkih sa polaganim, melanholičnim, sporim stavovima.

Adagio iz Sonate u g-mollu za violinu solo J. S. Bacha je izvela, uvažavajući fakturu koja je napisana u improvizacionom maniru, u kojem je važno da svaka nota bude osmišljena i čujna bez obzira koliko traje. Fugu je izvela u umjereno brzom tempu, obraćajući pažnju na karakterističnu temu, pazeći da uvijek bude dominantna i jasna, bilo da je u forte-u ili pianu ili kao dio normalnog ili inverzionog akorda. Publika je prihvatila njen upečatljiv način izvođenja.

Pablo de Sarasate je prije svega bio violinista virtuozne tehnike, iskonskog temperamenta i veoma sofisticirane muzikalnosti, kome su mnogi kompozitori posvetili svoja djela za violinu uz razne pratnje. On je bio i uspješan kompozitor koji je u mnogim kompozicijama koristio muzičke motive svih španskih pokrajina. Izvedeći „Romansu Andaluzu“, R.K. je pokazala dobru tehniku prstiju lijeve ruke, tehniku gudala, dobar ukus i raznolikost u tretmanu fraza i prije svega smisao ove kompozicije koja na muzički način priča

o odnosima muškarca i žene – ljubavnika. U djelima L. van Beethowena, pisanim u sonatnoj formi za violinu i klavir, oba instrumenta trebaju biti jednako važna. Oni su apsolutno ravnopravni u svakom pogledu, a sam kompozitor određuje kad jedan od instrumenata treba da bude glavni ili sporedni. Rebecca Katsenes i Belinda Krnić su poštovale ovaj princip rukovodeći se svojim osjećajem za estetiku i vrlo jasno su pokazale da su razumjele misao kompozitora u ovoj sonati Op. 24 zvanom „Proljetna“. U prvom stavu Allegro uspjele su dočarati kompozitorovu radost proljeću, zaljubljenost i neuzvraćenu ljubav, te duboke emocije i filozofski vidokrug L. van Beethowena, u drugom stavu. Treći stav Scherzo bio je tehnički i muzikalno jasan zahvaljujući sinhronizaciji, naročito kod upotrebe brzog staccatto poteza. Četvrti stav Allegro ma non troppo, R.K. je lijepo odsvirala zahvaljujući dobrom vladanju instrumentom i gudalom kao i veoma dobroj pratnji umjetničke saradnice B.K.

Ciklus „Baal Shem“ E. Blocha je R.K. izvanredno izvela na visokom, tehničkom i muzikalnom nivou, te je to zapravo bila i najbolja točka cijelog programa. To je shvatila i brojna publika, te je nagradila velikim aplauzom.

Kompozicija „U stilu Albeniza“ R. Šćedrina predstavlja u stvari njegovo viđenje Albenizove muzike na savremeni način. R.K. i B.K. su to djelo izvele vrlo efektno i prije svega muzikalno. Sve karakteristike Albenizove muzike, bazirane su na andaluzijskom folkloru, prvenstveno na brzom i strasnoj „Hoti“ i smirenoj i elegičnoj „Malaguenji“, te akcentima i pizicatu koji dočarava udare nogu za vrijeme plesa.

Publiku je ta kompozicija vrlo dojmila, te je umjetnice nagradila velikim i dugim aplauzom. **D.K.**

PREDAVANJE O SEFARSKOJ MUZICI

U velikoj sali J.O., a u organizaciji Ambasade Kraljevine Španije i „La Benevolencije“, prof. David Kamhi je, uz asistenciju prof. Vanesse Ruiz Torres, održao predavanje na temu: SEFARSKA MUZIKA U KULTURI JEVIJE BOSNE I HERCEGOVINE.

Prof. David Kamhi izložio je pregled sefardske kulturne tradicije, posebno analizirajući jevrejsko-španski romansero i uticaje koje je preuzeo u dugom toku svoje istorije, posebno u muzičkom pogledu. Predavanje je bilo popraćeno muzičkim ilustracijama bosanskog i ostalog sefardskog romansera koje izvode najprestižniji interpretatori i horovi.

Prof. David Kamhi rođen je u Sarajevu, u tradicionalnoj sefardskoj porodici, u kojoj se govorio đudeo-espanjol kao maternji jezik, i u kojoj se generacijama prenosi interes za sefardsku kulturnu tradiciju, specijalno za muziku. **/Redakcija/**

SOLISTIČKI KONCERT AMINE KOLDŽO – VIOLINA, UZ UMJETNIČKU SARADNJU BELINDE KRNIĆ – KLAVIR

Koncert je održan 3. aprila 2013 g. u velikoj sali J.O. Sarajevo, a u organizaciji J.O. i Jevrejskog kulturno-prosvjetnog i humanitarnog društva „La Benevolencija“.

Na koncertu su izvedena djela standardne violinske literature iz više epoha, pisanih u raznim muzičkim stilovima, od baroka preko romantizma do moderne savremene muzike, a to su:

- G. Tartini: Sonata za violinu i klavir (Didona abbandonata)
- J. S. Bach: Sonata no. 1 za violinu solo g-moll
- N. Paganini: Capriccio no. 13
- J. Brahms: Sonata za klavir i violinu no. 3 d-moll
- C. Saint-Saens: Introduction et Rondo capriccioso Op. 28
- E. Bloch: Abodah

G. Tartini je za violinu i klavir ili čembalo napisao četrdeset sonata. Dvije najpopularnije i koje se najviše izvode je napisao u g-mollu: „ avolji triler“ i „Didona abbandonata“ (ostavljena Didona). Tartini je prije komponovanja ovih sonata rado čitao sonete Petrarke. „Didona abbandonata“ je bila inspirisana jednim od Petrarkinih najpoetskijih soneta. U prvom stavu (Andante), A.K. je uspjele dočarati melanholično raspoloženje, zahvaljujući kvalitetu i

ekspresivnosti kao i raznim bojama tona i bogatoj dinamici. U drugom stavu (Allegro) podcrtala je burnost karaktera fakture, a u trećem (Largo) pompeznost introdukcije koja uvodi u četvrti stav (Allegro non troppo), koju je izvela ne previše brzo tako da je vezani staccato došao do izražaja. A.K. je vrlo kvalitetnim izvođenjem uvjerila publiku u programski izražaj ove Tartinijeve muzike.

Umjetnička saradnica Belinda Krnić je dobrim dijelom doprinijela programskom ugođaju ove sonate.

Veliki je doprinos J. S. Bacha violinskoj muzici. Osobito se to odnosi na sonate i partite za violinu solo. Ova djela je otkrio poznati violinist Ferdinand David koji je i napravio prvu redakciju istih i prilagodio ih tadašnjim mogućnostima izvođenja. 1843 g. njegov najbolji učenik, Joseph Joackim je postigao veliki uspjeh u interpretaciji tih djela.

Tri Bachove sonate koje sadrže Fuge kao druge stavove, pisane su po ugledu na Corellijeve „Crkvene sonate“. Bachove sonate su napisane za violinu solo u njemačkom stilu, ali se osjeća i italijanski duh. Mlada violinistkinja je prvi stav sonate izvela kao plastičnu, ritmičku i melodijsku improvizaciju u kojoj je uvijek slijedila melodiju, ne samo u gornjem glasu nego i u ostalim glasovima, tako da stalne izmjene glasova za nju nisu predstavljale problem ni u intonaciji ni u izvođenju raznovrsnih ritmičkih figura te u poimanju skrivene polifonije.

Fuga je muzička forma teška i delikatna za izvođenje pošto izvodjač prije svega mora poznavati tu polifornu formu kao i način izvođenja, specijalne poteze, tako karakteristične za Bacha. Tema Fuge se javlja često i u drugim glasovima (ne samo gornjem), koji su obično dio akorada ili troglasa. A.K. je Fugu odsvirala poštujući sva pravila izvođenja, naročito u tretmanu akorada, besprijekornom intonacijom.

Prilikom sviranja 13. capriccia N. Paganinija, za violinu solo, solistkinja je uspješno dočarala poznate karakteristike Paganinijevog opusa. Pokazala je čistoću intonacije, lijepi meki zvuk, slobodno izvođenje terci u prvom dijelu i lakoću u pravilnom izvođenju metroritmičkih obrazaca, upotrebljavajući pravilne akcente prilikom poteza gudala i prelazaka sa žice na žicu i tako opravdala umjetnički naziv ovog djela („Djavolji smijeh“).

Sonatu J. Brahmsa za klavir i violinu no. 3 u d-mollu, Belinda Krnić i Amina Koldžo su odsvirale vrlo kvalitetno savladavši sve prepreke kojima ova

sonata obiluje. U prvom stavu jasno su asociirale na Brahmsovu povezanost sa klasikom. Široke legato poteze, koji su karakteristika prvog stava, A.K. je izvela zahvaljujući izvježbanom osjećaju za ravnomjernu podjelu gudala. Emocije u izvođenju drugog stava, umjetnice su vrlo uvjerljivo prenijele na publiku. U trećem stavu A.K. je jasno dozirala sve obrate u ritmu i uspjele u vještim izmjenama pizicatta i sviranja gudalom. Četvrti stav (Piu allegro), umjetnice su odsvirale u vrlo brzom tempu u kojem je A.K. uspješno koristila laki staccatto koji prerasta u moćni detache sa velikim creschendom, a završila efektним fortissimom. Obje umjetnice su veoma uigrane, tako da se stalno čulo da imaju

simultane ideje u svim karakteristikama Brahmsove muzike.

Introdukcija i Rondo kapričozo (capriccioso) Op. 28 Saint-Saensa je repertoarni komad koga mnogi violinisti često sviraju vrlo proizvoljno, ne obazirući se na znakove koje je autor napisao u pogledu ritma, tempa, dinamike kao i predstave o epohi kada je kompozicija napisana.

A. Koldžo nije upala u tu zamku, nego je, poštujući upute autora, odsvirala sve pravilno. Tehničke poteškoće kojima obiluje ovaj komad, savladala je u potpunosti, bez obzira da li se radi o problemima sa potezima gudala, intonaciji ili o načinima interpretacije.

E. Bloch, jedan od najvećih jevrejskih kompozitora, bez obzira što je živio i radio i komponovao u mnogim

zemljama Evrope kao i u SAD-u, nije podlegao ni djelomičnoj asimilaciji u smislu kulture i muzičke tradicije tih zemalja. U njegovim kompozicijama se osjeća svjesna pripadnost jevrejskoj, pretežno aškenaskoj vjerskoj tradiciji i poimanju života u filozofskom smislu. Njegov opus za violinu je bogat. Napisao je više komada, sonatu i koncert za violinu i orkestar. Poznat mu je ciklus „Baal Shem“ i nekoliko pojedinačnih kompozicija koje su uvijek inspirisane Torom, od kojih je Abodah najpoznatija. To je potresna, duboko duhovna i emocionalna melodija molitve koju Hasidi mole na Jom Kipur. Neki je zovu i „Molitva sudnjeg dana“ koja opisuje sva

dobra i loša ljudska djela koja se upisuju na nebu u knjige. A.K. uz umjetničku saradnju B.K. je ovu molitvu odsvirala svjesno upotrebljavajući razne varijante vibrata, snažan ton te potakla publiku da je u potpunosti shvati. Nakon upornog aplauza brojne publike, među kojima je bilo nekoliko ambasadora i visoki predstavnik, odsvirala je virtuoznu kompoziciju R. Šćedrina „U stilu Albeniza“.

Na koncertu u Bošnjačkom Institutu, 17.04. je ta kompozicija bila na programu, a Abodah je svirala na bis.

Vrlo uspješnu umjetničku saradnju, poznata pijanistkinja Belinda Krnić je zaista odlično ostvarila i tako mnogo doprinijela zapaženom uspjehu ovoga koncerta. **P.K.**

ZLATNI ZUB

Niko ne zna zašto je Josef Haim Levi došao u Sarajevo. Najvjerovatnije da u velikom gradu potraži sreću. Niko ne zna zašto se potpisivao kao Jozef Levi, što je, kasnije, njegovim nasljednicima pravilo probleme. To je ionako bilo svejedno, jer u Sarajevu ga niko nije ni poznavao ni pod rođenim imenom, a ni onako kako je sam odlučio da se potpisuje i upisuje. U Sarajevu su ga njegova sabrača Jevreji Sefardi poznavali kao Djenti di oru, a komšije i djeca čitavoga grada kao Zlatni zub, što je značilo potpuno isto. Tek neko pismen, a koji je listao Almanah Adresar grada Sarajeva iz 1937. godine, mogao je u rubrici Špeceraj pronaći slijedeće: Zlatni zub, Levi Jozef Haim, Gazi-Husrefbegova 13. Pa, i pedeset godina poslije završetka Drugog svjetskog rata, u kojem je i sam stradao, a stradao je zbog zlatnog zuba, njegovu kćerku Ester i dalje su stare Sarajlije znali kao kćerku Zlatnoga zuba.

Kako mi je pričala moja majka Ester, kćerka Josefa Haima Levija, zvanog Zlatni zub, poznatog sarajevskog trgovca, unuka Levi Haima, poznatog zeničkog trgovca – njen otac je došao u Sarajevo da se zaposli. Iako su svi njegovi već stotinama godina bili rabini i trgovci, on je, kao jedno od petoro djece Haima Levija, odlučio da ide na krojački zanat. To mu je išlo dobro i mislio je da će od toga moći dobro da živi. Eto tako, krojač Josef Haim Levi, odlučio da započne svoj život u Šeheru. Pronašao je malu radnicu na Baščaršiji i počeo vrijedno da radi. Bilo je to vrijeme pred Prvi svjetski rat, a krojača je bilo mnogo, a novaca malo. I koliko god je radio nikako da se sastane sa parom. Probaj ovako, probaj onako – ne ide. A kad ne ide, kako kaže naš narod, neko mora da ide. I tako, moj deda, Josef Haim, zatvori svoju malu krojačku radionicu i počne da se bavi onim čim su se generacije njegovih bavile – trgovinom.

Istina, on je je oduvijek znao da je to nešto što nosi u krvi, u genima, i da se tome može vratiti kad god zaželi, kao nečemu što poznaje odlično, iako se time nije nikada bavio. Trgovinu je osjećao kao nešto što je njegovoj porodici potpuno priraslo i uvriježeno, ali je, nekako, imajući u sebi umjetničke crte (dobro je pjevao), mislio kako može raditi nešto drugo, baviti se nečim mnogo kreativnijim.

E, pa nije moglo. Trgovina je pripadala porodici Levi i u tome su svi bili uspješni. Njegov stariji brat Rafo bio je u Bijeljini rabin, ali i veoma uspješan trgovac. Veoma je dobro živio uzgajajući guske ili ih kupujući, a kasnije ih je prodavao kao suho meso i mast. Kasnije je svake godine uredno, kada je njegov brat Josef Haim otvorio svoju delikatesnu radnju u već spomenutoj Gazi-Husrefbegovoj ulici, slao svoome bratu suho guščije meso da prodaje u svojoj radnji, a njegovoj porodici guščiju mast pomiješanu sa džigericom, što je moja majka najviše voljela. U dugim zimskim danima ta guščija mast pomiješana sa

Kada se vratio u Bosnu, ljudi su, ipak, primjećivali taj zlatni zub. U to vrijeme je u Bosni to bilo neviđeno, jer se u Bosni nisu tada stavljali zlatni zubi.

džigericom bila joj je nešto što je pamtila čitavog života.

Onako naočit, crne kose i gustih obrva, urednih brčića, sa osmijehom na licu, ubrzo je zapao za oko mladoj švelji bijelog veša Luni Romano, kćerki Isaka Haima Romana, staklara, brata Avrama Merkada Romana, hahambašija Sarajevske sefardske vjeroispovjedne opštine. Naime, Haim Romano bio je najmlađe dijete iz braka koji je sklopio Jakov Isak Romano sa Lunom Alkalaj. Bio je to njegov drugi brak, jer mu je prva žena naprasno umrla i ostavila ga sa troje djece od kojih je najstariji, Merkado, bio veoma učen ili može se reći prvi učeni rabin u Bosni. On je od svog polubrata Haima bio stariji preko dvadeset godina. Luna je bila mezimica posebno svoje majke Flore rođene Hajon. Lica crnpurastog i krupnih očiju prosto je natjerala Josefa Haima da se pokrene.

I on počne prodavati luč, snopiće – drva za potpalu. Pronašao je neke seljake iz okoline Goražda od kojih je počeo otkupljivati drva i onda prodavati na malo. I kako to obično biva, kada se

u posao pored prirodnog talenta uloži i neophodna ljubav, onda posao sam krene. A ko ne bi kupovao najjeftinija drva u gradu za potpalu i to još tako uredno uvezana, osušena, a još mirišu na šumu. Josef ubrzo uvidje kako je to dobro, ali se nije zadovoljio time, već posudi nešto novaca i otvori radnju, ispočetka malu, a kasnije kada posao krenu, prebaci se u Gazi-Husrefbegovu 13 i tamo otvori delikatesnu radnju "Zlatni zub".

Još dok je bio mladić Josef je puno putovao. Jednom je došao u Peštu i odlučio je da popravi zube i da si napravi jedan zlatni zub sa strane tako da se on neprimijeti prilikom govora. Kada se vratio u Bosnu, ljudi su, ipak, primjećivali taj zlatni zub. U to vrijeme je u Bosni to bilo neviđeno, jer se u Bosni nisu tada stavljali zlatni zubi. Josef je imao prilike da čuje kako ljudi u čaršiji između sebe govore da mu se vidi zlatni zub. Naziv radnji dade i po tome što ga njegovi Sefardi, zbog nekoliko lijepo poredanih zlatnih zuba, prozvaše Djenti di oru. Učini mu se to dobro, da na osnovu toga što je poznato dijelu njegovih kupaca stavi natpis Jozef H. Levi "Zlatni zub" na svoju delikatesnu radnju. Istina, razlog što je posao krenuo nije bio samo taj što je njegova roba bila jeftinija od mnogih sličnih radnji u gradu, već i što je izgradio lijep odnos sa kupcima, posebno sa najmlađim. A najmlađi su dolazili čak sa Marijin dvora i sa periferije da kupe kod Zlatnog zuba, jer su tamo dobijali razne poklone: pištaljke, šarene lufibalone s pištaljkom, bombone, slikovnice "Dobra djeca", šećerlame i slično. Odraslima je Zlatni zub dijelio jedanput godišnje, tj. za Novu godinu, zidni kalendar sa srebrenkastim pticama žarkih boja i listićima na trganje. Njegov očito razvijen smisao za trgovinu vodio ga je nepogrešivo u uspostavljanje dobrih odnosa sa svojim mušterijama. On je svoje mušterije pazio i mazio i uvijek je našao načina da im nešto dariva – neku hemijsku olovku (penkalo) ili male mirišljave sapune raznih veličina.

Kada je bila subota davao je kalfama po 50 dinara. Jedan od njegovih pomoćnika, neki Bego, volio je često malo potegnuti, pa bi onako polupijan i mamuran dolazio u radnju. To se nije moglo tolerisati. Josef bi ga odveo na stranu i rekao mu: „Slušaj Bego, ovako pijan ne možeš dolaziti na posao. Ti si dobar radnik i ja ću te zaposliti samo onda kada nisi pijan. Od toga dana Bego kada bi navečer „zaglavio“ nije dolazio na posao, ali bi kada se malo otrijeznio dolazio pred radnju, digao bi ruku i vikao da ga svi čuju: „Živio Zlatni zub!“ **Dr E. Tauber**

Dr.sc. Tauber Elijas, doktor historijskih nauka

Doktorska teza: "Kako se sprovodio Holokaust u Bosni i Hercegovini"

Mentor: prof.dr. Ivo Goldstein

Teza odbranjena 1.juna 2013. godine na Filozofskom fakultetu u Sarajevu

Radno mjesto: naučni saradnik - istraživač Holokausta

Institucija: Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu

Do sada objavljene knjige :

"Ilustrovani leksikon Judaizma"

"Kada su komšije bili ljudi"

"When the neighbors were human beings"

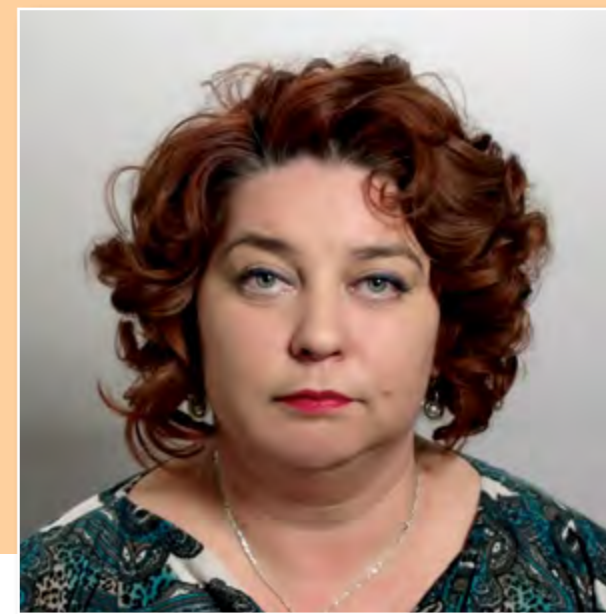
"Jevrejska štampa u Bosni i Hercegovini (1900. - 2011.)"

(u pripremi)

"Holokaust u Bosni i Hercegovini"

Elma Softić Kaunitz odbranila je 18.06.2013. na Univerzitetu u Sarajevu (CENTAR ZA INTERDISCIPLINARNE POSTDIPLOMSKE STUDIJE, POSTDIPLOMSKI STUDIJ U RELIGIJSKIM STUDIJAMA) magistarski rad pod nazivom:

"DOPRINOS JEVREJSKOG KULTURNO-PROSVJETNOG I HUMANITARNOG DRUŠTVA „LA BENEVOLENCIJA“ U OČUVANJU MEĐURELIGIJSKOG DIJALOGA U BiH TOKOM RATA 1992-1995." i time stekla akademsko zvanje **magistra religijskih znanosti.**

Naša mlada članica, **Ana Maglajić**, kćerka Sanje i Nenada Maglajića, diplomirala je na Diplomatskoj akademiji u Beču sa odličnim uspjehom. Nakon nekoliko diplomata koje je dala naša zajednica, napokon imamo i jednu koja je školovana za to i želimo joj dugu i uspješnu karijeru, bilo u diplomatiji Bosne i Hercegovine, Španije ili Izraela. Čestitke idu, naravno, i roditeljima i sestri Gogi, a tebi Ana, mazal tov od svih članova Zajednice.

Novi naslovi u Biblioteci

Pripremila: **Gordana Girt**

U posljednje vrijeme smo dobili na poklon veliki broj knjiga. Iz zaostavštine pokojne Tanje Mihač smo dobili slijedeće naslove:

Čovek bez oslonca, Saul Bellow;
Exodus, Leon Uris
Kruna od perja, Isaac Bashevis Singer;
Rob, Isaac Bashevis Singer
Nije fer Davide, Ephraim Kishon;
Kod kuće je najgore, Ephraim Kishon
Kita boli more, Ephraim Kishon;
O, Jerusalem, Larry Collins
Mađioničar iz Lublina, Isaac Bashevis Singer;
Lovac u žitu, J.D. Salinger
Devet priča, J.D. Salinger;
Prvi čovjek, Albert Camus;
Pred ogledalom, Venjamin Kaverin;
Može i bez kavijara I i II, J.M. Simel
Rastanak sa roditeljima, Peter Vajs;
Saga o Forsajtima, John Galsworthy
Mamac, David Albahari;
Svetski putnik, David Albahari
Odjel za rak, Aleksandar Solženicin;
Vreme neprolazno, grupa autora
Buki i Lenka, Avram Atijas;
Dorcol, Svetlana Velmar-Janković
Tvrđava, Meša Selimović;
Izabrana djela VIII tomova, Štefan Cvaig
Spisi Mrtvog mora - obmana, Majkl Bejdžent;
Enciklopedija mrtvih, Danilo Kiš

Ljudi, godine, život, Ilja Erenburg I-VI, tri knjige;
Francuske sveske, Ilja Erenburg
The Guide to Israel, grupa autora;
Očevi i oci, Slobodan Selenić
Đavolji violinist, Anatolij Vinogradov
 Neke knjige koje smo već imali u biblioteci smo poklonili biblioteci u Doboju.

Gospodin Mehmed Karahodžić, pisac i naučnik, u znak prijateljstva i poštovanja prema našoj opštini, posredstvom prof. Davida Kamhija, poklonio nam je sedam svojih autorskih djela u kojima se bavi uglavnom islamskom religijom i kulturom i vezama islama sa judaizmom i hrišćanstvom. Baka g. Karahodžića je bila Jevrejka. Dobili

smo slijedeće knjige: **Iran, Damask, Galileja, Konja, Timbuktu, Poruka indijanaca, Razasuti biseri iz sufijske sehare.**

Iz biblioteke Danijele Ozmo dobili smo veliki broj knjiga od kojih smo sedamdeset knjiga odvojili za našu biblioteku. Jedan dio odabranih knjiga su knjige jevrejskih autora ili knjige sa jevrejskim temama, a ostalo su djela klasične književnosti i beletristika.

Od Eme Danon smo na poklon dobili slijedeće knjige:

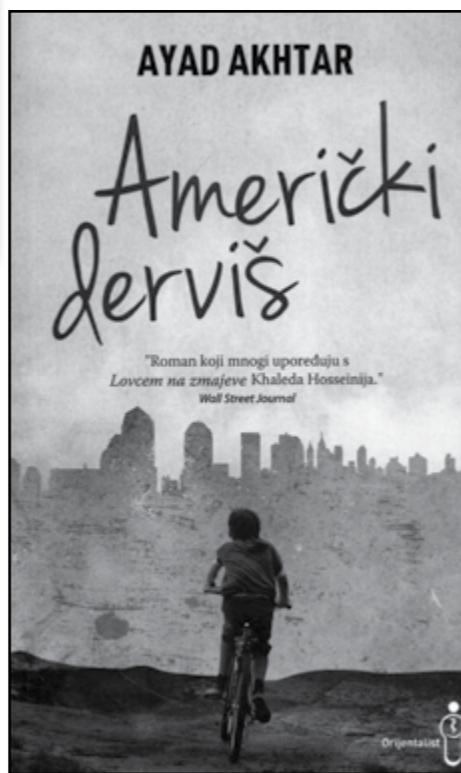

Andeli, Marian Keyes
 Za razliku od ostatka svoje porodice, Maggie Welsh je oduvijek činila sve kako treba, razumno, po propisu, sve do onoga dana kada je napustila supruga i pobjegla u Hollywood. U društvu svoje najbolje prijateljice Emily, scenaristice koja se bori za uspjeh, Maggie počinje činiti stvari koje nikad ranije nije činila. Na primjer družiti se sa filmskim zvijezdama, prezentirati scenarije filmskim studijima, a upoznaće i tajanstvenog Troya. No ono što je najvažnije shvatiće da kraj braka nije ujedno i kraj svega.

Volim Hollywood, Lindsey Kelk
 Angela Clark ne može vjerovati koliko ima sreće... Živi u New Yorku, ima posao iz snova i privlačnog dečka. No, kad je pošalju u

Hollywood da intervjuiš privlačnog glumca i sunarodnjaka, Britanca Jamesa Jacobsa, do grla je uronjena u mnoštvo interesantnih ljudi na Rodeo Driveu. Jedina osoba koja joj se ne čini kao lažnjak jeste James, unatoč svojoj reputaciji slamatelja ženskih srca. Kad ih paparaci uhvate u hotelu, Angela se nađe pod lupom javnosti iz potpuno krivih razloga. Može li uvjeriti šeficu, najbolju prijateljicu i što je najvažnije svoga dečka da ne pvjeruju u ono što čitaju u novinama? I hoće li Hollywood ikad osvojiti Angelino srce?

Američki derviš, Ayad Akhtar
 Hayat Shah je bio opčinjen Minom i prije nego što ju je upoznao. Ta nezavisna, inteligentna i prelijepa prijateljica njegove majke u porodici je prerasla u legendu. Kad sazna da

Mina napušta Pakistan i dolazi živjeti s njima, Hayatovom oduševljenju nema kraja. Međutim, Hayatov otac ne dijeli njegovo oduševljenje, on je s razlogom ostavio fundamentalistički svijet za sobom. Niko ne očekuje da će, kad Mina pokaže Hayatu ljepotu i moć Kur'ana, to promijeniti dječaka. Minina prava magija leži u tome da domaćinstvo Shahovih, dotad puno nezadovoljstva i svađa, svojim prisustvom ona ispuni radošću i veseljem. Ali kad Mina pronade sopstveni put do sreće, iskra ljubomore raspiriće se u Hayatovom srcu i nagnati ga na djela sa strahovitim posljedicama za one koje najviše voli.

Obiteljske stvari, Rohinton Mistry
 Početkom devedesetih u Bombaju šekspirolog u penziji, Nariman Vakeel, oboli od Parkinsonove

bolesti i padne na teret posinku Jalu i pokćerki Coomy. Dok se oni muče skrbeći za nemoćnog starca, on u sjećanju prebire tragičnu smrt njihove majke, zbog čega osjeća krivnju. Uskoro oni odluče odnijeti oca njegovoj kćeri Roksani koja živi u malom stanu s mužem Yezadom i svoja dva dječaka. Tragična smrt Coomy prisili Yala da preispita svoju savjest. Dotle se skromna Roksanina porodica teško nosi, i duševno i finansijski, s teretom djedove bolesti. Sve se to odvija u sredini Parsa-zoroasterijanaca koji dijele teškoće male konfesionalne zajednice u milionskoj metropoli. Ujedno je ovo i roman o višenacionalnom Bombaju u savremenom svijetu.

Balkanski bluz, Medina Delalić i Suzana Šaćić
 Knjiga govori o ludilu koje je devedesetih godina zahvatilo bivšu Jugoslaviju. Događaji su složeni u jednu cjelinu koja pruža potpunu sliku tragičnog sloma jednog sistema i države. Knjiga rasvjetljava uloge tadašnjih političara i nacionalnih lidera u pomahnitaloj ratnoj stihiji.

Veoma se zahvaljujemo darovaocima na poklonjenim knjigama.

SOCIJALNA SEKCIJA

MAGLAJLIĆ NENAD 150 KM
SONJA I JAKOV (JAŠA)
BARARON I JOSIP (CICO)
KABILJO 100 KM
Sjećanje na roditelje Heniku i Isidora Kabiljo
SONJA I JAKOV (JAŠA)
BARARON 100 KM
Za pomen na oca Avrama Bararona i majku Rikicu Bararon Šlozberger
PORODICA UNGAR 50 KM
DANON ZORA 10 KM
Sjećanje na moju dragu prijateljicu Albahari Mariju
RAFAEL RAŠO
KAMHI 100 KM
Sjećanje na roditelje Cinu i Davida i brata Morena
TATJANA ČENGIĆ 50 EURA
U znak sjećanja na moje najbliže: majku Helenu Jochofeld, oca Savu Zderića, sestru Nadu Torličić, muža Emira Čengića
GAON MIROSLAVA 50 Eura
Povodom godišnjice smrti supruga Jerke Gaona

JEVREJSKA OPŠTINA

GABE MOST 100 KM
Za Hevra Kadiša
PORODICA KULIĆ 30 KM
Povodom godišnjice smrti roditelja i kćerke

JEVREJSKI GLAS

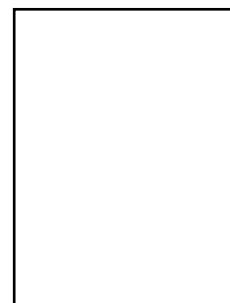
INGE I MIRKO
OVADIJA 50 KM
BORIS I SANJIN
KOŽEMJAKIN 100 KM
Sjećanje na naše roditelje Gerdu i Acu Kožemjakin
GAON MIROSLAVA 50 EURA
Povodom godišnjice smrti supruga Jerke Gaona
DEBARTOLI JOŽI I MINKA
IZ IZRAELA 50 KM

BOHORETA

DAVID I DANKA
KAMHI 160 KM
U znak sjećanja na pokojne roditelje Renu Papo i Dr. Samuela Kamhija
DEBARTOLI JOŽI I MINKA
IZ IZRAELA 50 KM
U znak sjećanja na roditelje Debartoli Gretu i Dragu

Exp.

Zajednica jevrejskih opština
Bosne i Hercegovine
71000 Sarajevo
Hamdije Kreševljakovića 59

DANIEL OZMO (1912. - 1942.)

